

PRZEDSTAWIAJĄ FILM
Jana Jakuba Kolskiego
SERCE, SERDUSZKO

PREMIERA KINOWA 21 LISTOPADA 2014 R.

SYNOPSIS

„Serce, Serduszko”, nowy film Jana Jakuba Kolskiego, to opowieść o wolności, przyjaźni i wierze w marzenia.

Maszeńka marzy o karierze primabaleriny. Pewnego dnia ucieka z domu dziecka, a w ślad za nią rusza Kordula, jej ekscentryczna opiekunka i miłośniczka tatuaży. Razem przemierzają całą Polskę od Bieszczad aż do Gdańska, by zdążyć na egzamin do szkoły baletowej. Ścigane listem gończym przez policję, napotykają na swojej drodze mnóstwo dziwnych postaci, które pomagają dziewczynce spełnić marzenia. Maszeńki szuka też jej ojciec, który musi na nowo odnaleźć drogę do serca córki i odmienić swoje życie.

OD REŻYSERA

„Serce, Serduszko” jest projektem świetlistym, jasnym, nasyconym ciepłem i poczuciem humoru. Wierzę, że na ten film przyjdzie do kina cała rodzina: dziadkowie, rodzice, dzieci. Lubię przemawiać z ekranu przez bohaterów dziecięcych – bez minoderii i puszczania oka, bo to się nie opłaci. Dziecko z filmu przemówi do dziecka w kinie tylko wtedy, kiedy głos z ekranu zabrzmiał szczerze i naturalnie. To pewne.

OBSADA

MASZEŃKA

KORDULA

MIREK

BASIEŃKA

KSIĄDZ PIETRYGA

MADAME LISIECKA

DROSELMAJER

DYREKTORKA

SIERŻANT MAJOR

Marysia Blandzi

Julia Kijowska

Marcin Dorociński

Gabriela Muskała

Borys Szyc

Maja Komorowska

Franciszek Pieczka

Lidia Bogaczówna

Wiesław Cichy

BOHATEROWIE

Maszeńka (Marysia Blandzi)

Twarda, bezczelna i urokliwa dziesięciolatka, która bierze na swoje barki więcej niż jej rówieśnicy. Po śmierci matki trafia do domu dziecka. Mimo to zachowuje pogodę ducha i ciężko ćwiczy, by zdać egzamin do szkoły baletowej. Specjalistka od szantażu emocjonalnego. Czyta Prousta, rysuje filmy animowane, śpiewa i wszędzie, gdzie można, tańczy.

Kordula (Julia Kijowska)

Wykształcona, niepokorna, uparta. Wielbicielka mocnych papierosów i tatuaży. Kilka zrobiła sobie sama. Wcześniej nigdzie dłużej nie zagrzała miejsca. Klnie jak szewc, bywa wulgarna, ale kiedy nikt nie widzi, zdarza jej się płakać. Czyta „Kubusia Puchatka”.

Mirek (Marcin Dorociński)

Ojciec Maszeńki, inżynier – budowniczy mostów. Od śmierci żony nie potrafi sobie ułożyć życia. Większość dnia spędza w barze, noc w garażu, w zdezelowanym mercedesie w towarzystwie kur, albo na policyjnym dołku. Czasem wyje z wilkami do księżyca.

Basieńka (Gabriela Muskąła)

Miejskowy lekarz weterynarii. Nie zadaje zbędnych pytań i podwozi bohaterki tam, gdzie chcą. Opiekuje się psami, kotami, krowami, pustelnikami i uciekinierkami. Rozmawia przez telefon w trakcie prowadzenia samochodu. Z racji zawodu nie jada swoich pacjentów.

Ksiądz Pietryga (Borys Szybc)

Ksiądz, który uprawia kolarstwo górskie i wskakiwanie do jadących pociągów. Podobnie jak Kordula jest fanem tatuaży - preferuje motywy liturgiczne. Prowadzi videoblog i głosi kazania w rytmie hip-hopu. W wolnym czasie wypycha zwierzęta na strychu.

AKTORZY

Julia Kijowska (1981)

W 2005 roku ukończyła Akademię Teatralną w Warszawie. Zastępowała role u Wojciecha Smarzowskiego w „Drogówce” i „Pod Mocnym Aniołem”, a także Sławomira Fabickiego w „Miłości”. Wielką popularność przyniósł jej serial Magdaleny Łazarkiewicz „Głęboka woda”. W dorobku aktorki znajdują się też takie projekty filmowe, jak „0_1_0” (2008) Piotra Łazarkiewicza, „Boisko bezdomnych” (2008) Kasi Adamik, a także nominowane do Oscara „W ciemności” (2011) Agnieszki Holland. W 2006 roku rozpoczęła współpracę z Teatrem Dramatycznym w Warszawie, a obecnie święci triumfy w Ateneum w „Tramwaju zwanym pożądaniem” Tennessee Williamsa w fenomenalnym przekładzie Jacka Poniedziałka. Jest laureatką Feliksa Warszawskiego (2007) oraz nagród na VII Festiwalu Dramaturgii Współczesnej „Rzeczywistość przedstawiona” za rolę Uny w spektaklu „Blackbird” i XXIII Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi za postać Matki w „Ślubie” (2005). W 2009 roku uhonorowano ją za role w słuchowiskach „Walizka” i „Woyzeck” na IX Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry” w Sopocie.

Wybrana filmografia:

2014 – „Pod Mocnym Aniołem”

2013 – „Drogówka”

2012 – „7 dni”, „Miłość”

2011 – „Głęboka woda (serial TV), „W ciemności”

2010 – „Hotel 52” (serial TV), „Lincz”, „Ojciec Mateusz” (serial TV), „Wenecja”, „0_1_0”, „Boisko bezdomnych”

2006 – „Podróż”, „Rodzina zastępcza” (serial TV)

2005 – „Egzamin z życia” (serial TV)

Marcin Dorociński (1973)

W 1997 roku ukończył warszawską PWST. Jego filmowa kariera rozpoczęła się od wielkiego sukcesu „Pitbulla” (2005) Patryka Vegi, w którym stworzył postać Despera, bezkompromisowego policjanta wydziału zabójstw. Talent aktora dostrzegł Juliusz

Machulski, który powierzył mu role w filmach „Vinci” (2004) i „Kilerów 2-óch” (1999). Potem posypały się genialne role w debiutanckim obrazie Borysa Lankosza „Rewers”, zwycięzcy Festiwalu Filmowego w Gdyni w 2009 roku, a także „Boisku bezdomnych” (2008) Kasi Adamik i debiucie Bartka Konopki „Lęk wysokości” (2012). W ostatnich latach podjął współpracę z Wojciechem Smarzowskim, u którego zagrał w „Róży” (2012), „Drogówce” (2013) i „Pod Mocnym Aniołem” (2014). Jego ostatnia wielka rola to Ryszard Kukliński w „Jacku Strongu” Władysława Pasikowskiego.

Jest laureatem wielu nagród, w tym za pierwszoplanowe role na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni („Ogród Luizy” 2007, „Rewers” 2009 i „Róża” 2011). Został również wyróżniony nagrodą im. Zbyszka Cybulskiego dla najlepszego aktora młodego pokolenia w 2005 roku, a także Jantarem 2005 za najlepszą rolę męską na Festiwalu Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” w Koszalinie za film „Pitbull”. Laureat Paszportu Polityki za 2012 rok w kategorii „Film”.

Wybrana filmografia:

2013 – „Drogówka”

2012 – „Miłość”, „Obława”

2011 – „Głęboka woda” (serial TV), „Jesteś Bogiem”, „Lęk wysokości”, „Róża”

2009 – „Idealny facet dla mojej dziewczyny”, „Miłość na wybiegu”, „Naznaczony” (serial TV), „Rewers”, „Tancerze” (serial TV)

2008 – „Boisko bezdomnych”, „Ogród Luizy”

2006 – „Wszyscy jesteśmy Chrystusami”

2005 – „Pitbull”, „Barbórka”

2004 – „Vinci”

2003 – „Show”

1999 – „Kiler-ów 2-óch”

Borys Szyc (1978)

Wielką popularność przyniósł mu sensacyjny serial „Oficer” Macieja Dejczer. Po „Symetrii” (2003) Konrada Niewolskiego pojawił się w genialnym „Vincim” Juliusza Machulskiego obok Roberta Więckiewicza, „Hienie” Grzegorza Lewandowskiego i „Chaosie” debiutującego Xawerego Żuławskiego. W 2009 roku znów spotkał się z Żuławskim, który przeniósł na duży

ekran „Wojnę polsko-ruską” Doroty Mastowskiej. Rola „Silnego” przyniosła aktorowi „Orła” Polskiej Akademii Filmowej oraz nagrodę za pierwszoplanową rolę męską na festiwalu filmowym w Gdyni. Kreacja w dramacie Rafała Lewandowskiego „Kret” została uhonorowana nagrodą za rolę męską na festiwalu w Montrealu. Od 2001 roku jest aktorem warszawskiego Teatru Współczesnego.

Wybrana filmografia:

- 2014 – „Dziej Dziej”
- 2013 – „Tajemnica Westerplatte”
- 2011 – „1920. Bitwa Warszawska”
- 2011 – „Sztos 2”
- 2010 – „Kret”, „Śluby panieńskie”
- 2009 – „Wojna polsko-ruska”, „Enen”
- 2008 – „Lejdis”
- 2007 – „Testosteron”
- 2006 – „Hiena”, „Południe – północ”
- 2005 – „Chaos”
- 2004 – „Vinci”
- 2003 – „Symetria”

Gabriela Muskała (1969)

Aktorka filmowa i teatralna, dramatopisarka. W 1994 roku ukończyła łódzką Szkołę Filmową. Popularność przyniosła jej rola Ewy w serialu TVP „Londyńczycy”, za którą była nominowana do nagrody „Outstanding Actress” na Festiwalu TV Fest w Monte Carlo. Za występ w filmie Grega Zglińskiego „Wymyk” dostała nagrodę za drugoplanową rolę kobiecą na Festiwalu Filmowym w Gdyni w 2011 roku. Rok później zagrała w pełnometrażowym debiucie Anny Wieczur-Bluszcz „Być jak Kazimierz Deyna”.

Ma na swoim koncie główne role w filmach: „Królowa Aniołów”, „Aria Diva” (krótki metraż), „Podróż” (krótki metraż), „Krzysztof” (krótki metraż) oraz w nagrodzonym na festiwalu w Wenecji francuskojęzycznym filmie „Cała zima bez ognia” w reżyserii Grega Zglińskiego. Na scenie teatralnej zagrała m.in. w przedstawieniach Mariusza Grzegorzka (tytułowa „Agnes od Boga”, Laura w „Szklanej menażerii”), Barbary Sass (Irina w „Trzech siostrach”, tytułowa

„Marilyn Mongoł”), Marka Fiedora (Podsiekalninkowa w „Samobójcy”), Łukasza Kosa (Żona w „Koronacji”). Jej sztuki („Podróż do Buenos Aires” i „Daily Soup”) pisane wraz z siostrą Moniką pod pseudonimem Amanita Muscaria zostały przetłumaczone m.in. na język angielski, niemiecki i włoski i od wielu lat grane są z powodzeniem w teatrach w Łodzi i Warszawie.

Wybrana filmografia:

2013 – „Chce się żyć”

2013 – „Głęboka woda” (drugi sezon)

2012 – „Być jak Kazimierz Deyna”

2011 – „Paradoks”, „Wymyk”

2010 – „Nie ten człowiek”

2009 – „Janosik. Prawdziwa historia”, „Londyńczycy” (drugi sezon), „Zero”

1999 – „Królowa aniołów”

1993 – „Rozmowa z człowiekiem z szafy”

Franciszek Pieczka (1928)

Jeden z najwybitniejszych, a zarazem najpopularniejszych polskich aktorów filmowych i teatralnych. Urodził się w Godowie, wychował na Śląsku w rodzinie o tradycjach górniczych. W 1954 roku ukończył warszawską PWST. Prawdziwy sukces, już na początku zawodowej kariery, przyniósł mu serial „Czterej pancerni i pies”, w którym brawurowo zagrał rolę Gustlika. W 1967 roku na ekrany wszedł „Żywot Mateusza” Witolda Leszczyńskiego, za który otrzymał nagrodę „Srebrnego Hugo” na Międzynarodowym Festiwalu w Chicago. Później grał u najwybitniejszych reżyserów, jak Andrzej Wajda („Wesele”, „Ziemia obiecana”), Jerzy Kawalerowicz („Austeria”, „Matka Joanna od aniołów”, „Quo Vadis”), Kazimierz Kutz („Perła w koronie”) czy Jerzy Hoffman („Potop”). W latach 90. XX wieku spotkał Jana Jakuba Koloskiego, który powierzył mu rolę najpierw w „Pogrzebie kartofla”, a potem w „Jańciu Wodniku”, „Cudownym miejscu”, „Szabli od komendanta”, „Grającym z talerza”, „Historii kina w Popielawach” i „Jasminum”. Dziś osiemdziesięciosześcioletni aktor gra w serialu „Ranczo” i sztukach Teatru Powszechnego w Warszawie.

Wybrana filmografia:

2014 – „Ranczo”
2006 – „Jasminum”
2001 – „Quo Vadis”, „Requiem”
1998 – „Historia kina w Popielawach”
1995 – „Szabla od komendanta”, „Grający z talerza”, „Cudowne miejsce”,
1993 – „Jancio Wodnik”
1992 – „Pograbek”
1990 – „Pogrzeb kartofla”
1985 – „Dziewczęta z Nowolipek”, „Siekierzada”
1982 – „Austeria”, „Blisko, coraz bliżej”, „Matka Królów”
1981 – „Konopielka”
1979 – „Placówka”
1976 – „Blizna”
1973 – „Potop”
1972 – „Chłopi”, „Wesele”
1971 – „Perła w koronie”
1967 – „Żywot Mateusza”
1966 – „Czterej pancerni i pies”

Maja Komorowska (1937)

Wielka aktorka teatralna i filmowa, pedagog, absolwentka krakowskiej PWST (1960). Zadebiutowała w „Życiu wewnętrznym” (1970) Krzysztofa Zanussiego, rok później zagrała w filmie Tadeusza Konwickiego „Jak daleko stąd, jak blisko”. W 1972 roku pojawiła się jako Rachel u Andrzeja Wajdy w „Weselu”, potem wystąpiła w jego „Pannach z Wilka”, „Człowieku z żelaza” i „Katyniu”. Jest kojarzona z dziełami Krzysztofa Zanussiego, zagrała w jego „Bilansie kwartalnym” (1974), „Spirali” (1978), „Kontrakcie” (1980), „Roku spokojnego słońca” (1984), „Stanie posiadania” (1989) i „Cwale” (1995). Ważne miejsce w jej filmowym dorobku zajmuje słynny „Dekalog” (1988) Krzysztofa Kieślowskiego. Jest aktorką warszawskiego Teatru Powszechnego.

Wybrana filmografia:

2009 – „Popiełuszko. Wolność jest w nas”, „Rewizyta”

2007 – „Katyń”
2000 – „Wyrok na Franciszka Kłosa”
1995 – „Cwał”
1991 – „Panny i wdowy”
1989 – „Lawa”, „Stan posiadania”
1988 – „Dekalog”
1984 – „Rok spokojnego słońca”
1981 – „Człowiek z żelaza”
1980 – „Kontrakt”
1979 – „Panny z Wilka”
1978 – „Spirala”
1974 – „Bilans kwartalny”
1972 – „Ocalenie”, „Wesele”
1970 – „Życie rodzinne”

TWÓRCY

Jan Jakub Kolski (1956) (reżyseria, scenariusz)

Reżyser, scenarzysta, operator, pisarz, wykładowca na Wydziale Reżyserii PWSFTViT w Łodzi. Zadebiutował w 1990 roku filmem „Pogrzeb kartofla”. Dwa lata później zrealizował „Pograbka”, który przyniósł mu nagrody na wielu festiwalach, w tym FPFF w Gdyni. Jednym z najgłośniejszych tytułów w filmografii reżysera jest „Jańcio Wodnik” (1993) z mistrzowską tytułową rolą Franciszka Pieczki, za którą reżyser otrzymał wyróżnienia na festiwalach w Łagowie, Moskwie, Cottbus, Bratysławie i Świetłogrsku. Rok później zrealizował „Cudowne miejsce”, a potem „Grającego z talerza” (1995), „Szablę od komendanta” (1995), „Historię kina w Popielawach” (1998), „Daleko od okna” (2000), „Pornografię” (2002) oraz „Jasminum” (2006) z niezapomnianym występem Janusza Gajosa. Po trzech latach przerwy przypomniał o sobie filmem „Afonia i pszczoły”, w którym tytułową rolę zagrała jego ówczesna żona Grażyna Błęcka-Kolska. W 2010 roku zrealizował obraz „Wenecja” na motywach trzech opowiadań Włodzimierza Odojewskiego: „Cyrk przyjechał, cyrk odjechał”, „Koń pułkownika” oraz „Sezon w Wenecji”. „Zabić bobra” z 2012 roku miał premierę na

Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Karlowych Warach. Film otrzymał na Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Autorów Zdjęć Filmowych Plus Camerimage nagrodę dla najlepszego filmu polskiego, a na Międzynarodowym Festiwalu Filmowy w Karlowych Warach grający główną rolę Eryk Lubos został okrzyknięty najlepszym aktorem.

Filmy Kolskiego zdobyły ponad sto nagród na festiwalach filmowych, pokazywane były m.in. w Cannes, Berlinie, Wenecji, Tokio.

Wybrana filmografia:

2012 – „Zabić bobra”

2010 – „Wenecja”

2009 – „Afonia i pszczoły”

2005 – „Jasminum”

2003 – „Pornografia”

2000 – „Daleko od okna”

1998 – „Historia kina w Popielawach”

1995 – „Szabla od komendanta”

1995 – „Grający z talerza”

1994 – „Cudowne miejsce”

1993 – „Jańcio Wodnik”

1993 – „Magneto”

1992 – „Pograbek”

1990 – „Pogrzeb kartofla”

Piotr Lenar (zdjęcia):

Operator filmowy. Ukończył studia na Wydziale Operatorskim PWSFTiTv w Łodzi w 1987 roku. Autor zdjęć do większości filmów Jana Jakuba Kolskiego. Współpracowali razem przy „Pograbku” (1992), „Magneto” (1993), „Jańcio Wodniku” (1993), „Cudownym miejscu” (1994), „Szabli od komendanta” (1995) czy „Grającym z talerza” (1995). W 2010 roku stanął za kamerą na planie filmu „Milion dolarów” Janusza Kondratiuka. W ostatnich latach pracował również przy produkcji seriali „Kryminalni”, „Magda M”, „Pitbull”, „Twarzą w twarz”.

Dariusz Górniok (muzyka):

Autor muzyki m.in. do serialu „Oficerowie”. W kinie zadebiutował oprawą muzyczną do „Afonii i pszczoły” (2009) Jana Jakuba Kolskiego. Później napisał muzykę także do „Wenecji” i „Zabić bobra”.

STUDIO FILMOWE TRAMWAY (produkcja):

Studio filmowe TRAMWAY to niezależna firma producencka, która powstała w 2004 roku. Jej założycielem jest Wiesław Łysakowski, absolwent Wydziału Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego. Studio wyprodukowało m.in. takie filmy, jak „Prosta historia o miłości” w reżyserii Arkadiusza Jakubika czy „Zabić bobra” Jana Jakuba Kolskiego.

Ostatni film studia – „Chce się żyć” Macieja Pieprzycy – zdobył m.in. Grand Prix, Nagrodę Publiczności oraz Nagrodę Jury Ekumenicznego na MFF w Montrealu. Jest też zdobywcą Srebrnych Lwów i Nagrody Publiczności na Festiwalu Filmowym w Gdyni (2013), a także „Orła” – Polskiej Nagrody Filmowej w kategoriach najlepszy scenariusz (Maciej Pieprzyca), najlepsza pierwszoplanowa rola męska (Dawid Ogrodnik), najlepsza drugoplanowa rola męska (Arkadiusz Jakubik), najlepsza drugoplanowa rola żeńska (Anna Nehrebecka).

O FILMIE

REŻYSERIA I SCENARIUSZ

Jan Jakub Kolski

ZDJĘCIA

Piotr Lenar

PRODUCENT

Wiesław Łysakowski

PRODUKCJA

Studio Filmowe TRAMWAY

KOPRODUKCJA

Robert Kijak (Agora SA)
Stanisław Tyczyński (Alvernia Studios)
Marek Gabryjelski (Alvernia Studios)
Leszek Iwaniuk (Alvernia Studios)
Piotr Miklaszewski (Alvernia Studios)
Monika Laske (Fundacja Ingenium)
Magdalena Kubicka-Sak (Orange Polska)
Tadeusz Wesółowski (TW Investments)

MUZYKA

Dariusz Górniok

DŹWIĘK

Piotr Domaradzki, Barbara Domaradzka

SCENOGRAFIA

KOSTIUMY

CHARAKTERYZACJA

KIEROWNIK PRODUKCJI

MONTAŻ

GATUNEK

CZAS TRWANIA

Joanna Macha

Małgorzata Zacharska

Izabela Andrys

Marek Bączyk

Piotr Kolski

film familijny

116 min.